

Ս Լ Ե Ր

Մ Տ Ե Ր Ի Մ Ժ Ո Ղ Ա Վ Հ Ր Գ Ե Ա Ն

Հարաթը երկու անգամ
կը հրասարակուի :
Ստորագրութեան տեղն
է Դմամ Ավա խան վար
ը յարկը թիւ 45 :

Տարեկան գինն է կանխիկ
զբուշ 400 :
Գուրսերէն բաժան որդ
եղողները փոստային
ծախքը վճարելու են :

Յ Ա Պ Բ Ի Լ

Գ. Տ Ի Ւ 1863

Թիւ 5—6

Է Մ Է Մ Ա Ր Դ Ք Ե Ն

Ը Ն Տ Ա Ն Ե Ա Յ Մ Ա Յ Յ Ե Ր Ո Ւ
Զ Ա Ս Տ Ի Ա Ր Ա Կ Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն Բ

Տես թիւ 4 .

Վիչ մը ետքը , դիտութեանց քանի
որ սկզբունք , աշխարհ ծածկող դպրո-
ցական խաւարին մէջ աղօտ լցու մը ծա-
դած էին , եւ ամեն աչք լացաւ . կա-
նանց վիճակն ան ատեն կարեկցութեան
արժանի էր : Ցորչափ որ մարդիկ մինակ
մարմնոյ ուժով եւ սրտի քաջութեամբ
զերենք կանանց գեր՝ ի վերոյ կը համա-
րէին , կնիկ մարդուն տկարութեանն ու
գեղեցկութեանն առաւելութեանը տեղի
տուած էին . բայց այն ինչ մարդոց ու-
ղեղը մկոտի գիտութեամբ մը գունաւո-
րեցաւ , իսկ եւ իսկ հպարտութիւնը ափ-
րեց , եւ քիչ մնաց որ կնիկ մարդն իր
պետութիւնը պիտի կորանցնէր : Կանանց
համար ամենէն թշուառ դարը՝ ուսուն-
դաց եւ վարդապետաց դարն էր . էրեկ
մարդոց առաւելութեանն ու կնիկ մար-
դոց նուաստութեանը վրայ բոլոր յան-
դուգն խնդիրներն ան ատեն արթնցան :
Սնոնց չարակամութեան այրութեանն

թերութեանցը պատմութիւնը՝ ծրագիր
կը լլայ . մինչեւ երկրայութեան տակ կը
ձգուի թէ արդեօք կանայք հոգի ունին .
աստուածաբաններն անդամ , վիճարա-
նութեան յուզմանը մէջ , վայրկեան մը
մուցած կ'երեւին թէ Քրիստոս մօրկող-
մանէ մարդկութեան հետ կից է :

Աս վէճերը սա ողբալի հետեւանկն
ունեցան որ կանայք ապուշ ընելլ բարո-
յական դրութիւն եղաւ , ինչպէս ժողո-
վուրդն ապուշ ընելլ քաղաքական գը-
րութիւն եղած էր : Մեր հայրերը տղի-
տութիւնն անմեղութեան հետ ընդ եր-
կար շփոթեցին , եւ անտի անոնց բոլոր
չափիքը յառաջ եկան . կ'ուզէին որ կինը
յօդուտ էրկանը յիմար եւ պանդոյը (յի-
մար) ըլլայ , ժողովուրդք ալ 'ի շահ կա-
ռավարութեանց տղիւտ ըլլան :

Այսպէս կանայք , իբր ժողովրդեան
մէկ համանմանը , ժողովրդեան պէս կը ը-
թութիւնէ անմաս մնացին : Այն բան
անոնց հակառակ եղաւ . դիտութիւնը , օ-
րէնսպրութիւնը եւ աստուածաբանու-
թիւնը . աստուածաբանութիւնը՝ որ ան
ատեն կրօնք կը կարծուէր , եւ մարդոց
այլազգ չէր յուցնէր առաջինութիւնը ե-
թէ ոչ խառամբերութեան հարուածնե-

ըուն եւ ապաշխարութեան խառութեան՝
յը տակ : Մեր հայրերն իրենց կանանցն
իմաստութիւնը այքափէս ըմբռնած էին .
անոնց հոգին մխտելով , զանոնք մատ-
նած էին , առանց բարոյականի , բարե-
պաշտութեան չնչին գործերու՝ որոնք
միտքը կը բթացնեն , եւ կը յուսային
թէ զանոնք այսովէս մաքուր եւ ամբիծ
կրնան պահել : Բայց թէ կանայք իրենց
արանցը զգուշութիւններուն պատաս-
խան տալու չափ բաւական հանճար պա-
հեցին , քանի մը բաներէ յայտնի կը
տեսնուի . այսինքն Լուտովիկոս ԺԱ . ին ,
Պոդաչչիոյին , Նաւարայի դշխոյին եւ
Պոնաւանդիւր Տէրէրիէի Վաղառանու-
նէննէրէն * . տգիտութեան օգուտներն

ասոնց մէջ յայտնի են , տգիտութիւն՝
որոյ գոթական պատկերը կատարեալ
ըրին Պուշէի Աէրէուր , Բանդակուել եւ
ուրիշ գրուածներ : Ասոնք այնպիսի
գիրքեր են որոնց նիւթը հաղիւ թէ այ-
սօրուան օրու ակընծէ հծծելով կրնայ բե-
րան առնուիլ , բայց ան ատեն պարկետ
ընկերութեանց մէջ բարձրածայն կը կար-
գացուէին . տիկնայք անոնցմէ վկայու-
թիւններ կը կոչէին , եւ օրինակ կը բե-
րէին քարոզներու մէջ արեղայք , նա-
խանձաւոր աբեղայք որոնք զՍտեփանոս
Տուլէն , Պղատոնը թարգմանած ըլլալուն
համար այբեցին , եւ Բամուր փաղուակէ
առուին ըսելով թէ Արիստոտելի կար-
ծեացը հակառակ կը խորհի : Եւ թէ ժո-

* Աս եւ հետեւեալ պարբերութեան մէջ ,
իմէ . Մարդէնի միտքն յայտնի է : Ըսել կու-
ռէ թէ մեր հայրերը կը կարծէին թէ կա-
նայք տգէտ եւ ապուշ մեծցնելով , պարկեշտ
եւ առաքինի կընեն . տգիտութիւնը իրենց
կանանցը համար քանի մը արեւելեան աղ-
դայ . կանանցն ըրած էին : Բայց կանայք
տգէտ պահելով հասա՞ն արգեօք իրենց նը-
պատակին . Լուտովիկոս ԺԱ . ին . Պոդա-
չչիոյի . Նաւարայի դշխոյին , Տէրէրիէի ,
Պուշէի Մէվէք (և Սէրէ) Կոչուած գործը ,
Բանդակուելը եւ ուրիշ ասոնց նման
վակառանութիւններ , ասոր պատասխանն
լուս բաւականին կուտան :

2 Լուտովիկոս ԺԱ . Գաղիոյ թագաւոր է ,
Շարլ է . ին որդին եւ յաջորդը , 1461 ին
մինչեւ 1479 թագաւորեց : Գաղաքական
բազմաթիւ աղէկ կամ գէշ գործերուն մէջ ,
կը կարծուի թէ միանդամայն հեղինակ էր ,
կամ գէթ անոր կ'ընծ այունը քանի մը զրու-
թիւններ որոնց գլխաւորն է Հաբեր հոր Վայ-
կոչուած . վակառանութիւնը (և առ հուշէւ
նուշէւ) , որ Պոդաչչիոյի նմանութիւն է :

3 Պոդաչչիոյ . Յովհաննէս Պոդաչչիոյ ա-
նուանի իտալացի հեղինակ է , Ֆիորենցացի
վաճառականի որդի . բայց 1515 ին Փարիզ
ծնած եւ 1575 ին Ֆիորենցա մեռած : Հայ-
րը շատ ջանաց որ տղան վաճառական ընէ ,
բայց տղան գալրութեան հետումուտ էր , եւ
հօրը իշխանութենէն ապատ ըլլալէ ետքը
բոլորովին գարութեան անձնատուր եղաւ :
Ժամանակ մը Նարոլի ալ կեցաւ , ուր Ան-

ժուի տունէն Յովհաննա թագուհւոյն հետ
ծանօթութիւն ունեցաւ . Կ'ըսուի թէ գըշ-
խոյն համայ ըլլալու համար Տէգանէրն կո-
չուած գիրքը գրեց որ հարիւր վէսկերու
ժողովածոյ մընէ , եւ արդարեւ հեղինակին
համբաւն այսովէս բարձրացուց որ իտալերէն
արձակ գրովներուն գրեթէ գլուխը կը հա-
մարուի : Տէղամէրոնը հետաքրքրական եւ
կուարթ վիավասնութիւն է , բայց հեղինա-
կը համեստութեան պատկառ չի կենար : Հո-
րը մեռնելէն ետքը Ֆիորենցա բնակեցաւ , եւ
Բեղրարգային հետ մերու բարեկամութիւն
ունէր : Պոդաչչիոյ մեծ համարում առաջած
ըլլալուն համար , իր հազրենակիցներէն շատ
մը քաղաքական պաշտոններու ալ ընտրուե-
ցաւ : Ոչ միայն վիավասն , այլ եւ հմուտ
էր . գիտական գրուածներ ալ ունի . զոր
օրինակ . Աղգուածար Դիզ . Զանուանց Ներանց և
անպատճակաց . Զանուած արտադրութիւնը .
Զանուանց աշխատարարաց , կոչուած գործերը , ու ու-
ուրիշներ , Պոդաչչիոյ գերթուածներ ալ կը
գրէր . բայց երբ հեղրարդան կարդաց , իր
քերթուածներուն մեծ մասը կրակը նետեց :
Հոմերոսի վրայ մեծ զարմանք ունիր , եւ ի-
տալացւոց մէջ առաջին եղաւ որ Եղիսականն
ու Ոդիսականը Յովհերէն իտալիա բերան :
Տանդէն ալ շատ կը սիրէր , մանաւանդ Տէ-
շնա Գոնչույին (աստուածային կատակեր-
գութիւն) այնալէս կաթոռի էր որ մեկնու-
թիւնը զրելու մկան , բայց մահն արգիլեց :

4 Նաւարայի դշխոյն . Մարկրիդ տը Վա-
լուա , Նաւարայի թագուհի է , 1492 ին մե-

կործանէ : Տղիտութիւնը մսաւցամնող թա-
գաւորաց կը պատահի ան՝ որ մարդու-
մսով ձիերը կերակրով բանաւորին պա-
տահեցաւ : Քանզի յետոյ ուրեմն ինք ալ-
ան ձիերէն յօշոտեցաւ :

Ա . Մ . Պ .

(Եարաւակէլէ)

Մ Ա Ս Ի Ս

Ե Ի Ա Ր Ե Ի Ե Լ Ե Ա Ն Թ Ա Տ Ր Ո Ւ Ն

Մասիսի յարգոյ Խմբագիրը 578 թույն
մէջ իր Թատրոն Արևելեան վերնագրով
մէկ յօդուածին վրայ մեր մէկ նամակը
հրատարակելէ ետքը՝ յաջորդ երկու
թուերու մէջ ընդարձակ յօդուածով մը
մեր ըստածներուն վրայ դիտողութիւններ
ըրաւ : Աս յօդուածին մէջ Թատրոնին
և տնօրէնութեանը վրայ լած զանգատ-
ները մանր կը պատմէ , և կ'ըսէ թէ ե-
թէ ան թէրութիւնները տեսնող և ա-
նոնց հետեւութիւններն ալ կըող ժողո-
վրդեան տեղ մենք ըլլայինք , արդեօք
գոհ պիտի ըլլայինք : Վերջապէս կ'ուզէ
հաստատել թէ Թատրոնին տնօրէնու-
թեանը վրայ ըստածներն իրաւացի են և
տնօրէնութիւնը յետին աստիճան պահա-
րակելի է :

Թէպէտ յարգոյ Խմբագիրը կ'ըսէ թէ
ինք ծանր և դժուարին ձեռնարկու-
թեանց վրայ որոնք ՚ի հարկէ թէրու-
թեանց ենթակայ են , երբէք խոշորա-
ցոյցով չնայիր , բայց աս իննդրոյն մէջ ,
ինչպէս որ է , Թատրոնին տնօրէնութեա-
նը դէմ սաստիկ հոգուով մը պաշարուե-
լով , լսած զանգատներն այնպիսի տրա-
մադրութեամբ մը լսած է , որ չէ կըցեր
ան զանգատներուն ընութիւնն , սկիզբը ,
պարագաներն ու հետեւութիւնը քննել
և հանդարտութեամբ կըուել : Վերջա-
պէս ինչպէս որ ինք համոզուած է , կ'ու-
զէ որ ժողովուրդն ալ համոզուի թէ տը-
նօրէնուերը խաբերայ , ապիկար և ուրիշ
տիտղոսներու ալ արժանի են , որոնք քա-

րեսրտութեամբ կամ համեստութեամբ
լուելայն կ'անցնի : Արդոյ խմբագիրը
զիտնալու է որ մենք ոչ թատրոնին , ոչ
տնօրէնուերուն , ոչ իրեն , ոչ հասարակու-
թեան , մէկ խօսքով , բնաւ մէկու մը դէմ
՚ինպաստ կամ հակառակ կիրք մը չու-
նիք : Ուստի թէ Մասիսի արդոյ խմբա-
գիրը կամ հասարակութեանէն ոմննք
կամ շատեր թատրոնին տնօրէնութիւնը
դատապարտել , մինչեւ գեանին տակն անց-
նել կ'ուզեն , մեզի փոյթ չէ . թէ աս հա-
կառակութիւնը իրաւացի թէ անիրաւ է ,
ան ալ չենք մտածեր . միայն շատ մը
գանգատներ կամ ամբաստամնութիւններ
կը տեսնենք : կ'ուզենք զանոնք նախ
ստուգել , և ստուգել ետքը՝ անոնց բը-
նութիւնը , պատճառը , և պարագաները
կ'ուզենք քննել , այնուհետեւ հետեւու-
թիւնն ինքնին կ'երեւայ :

Երբ ամբաստամնութիւն մը ստուգել
կ'ըսէնք , մինակ ան չենք իմանար որ ամ-
բաստամնութեան նիւթ եղած դէպերը
կամ գործը բոլորովին սուտ կամ շնծու-
ըլլայ , այլ ստուգել ըսելով կ'իմանանք
նաև որ դէպերը ճիշդ և ամեն պարա-
գաներով պատմուած ըլլան : այնպէս
պատմուած ըլլան ինչպէս որ գործն Աս-
տուծոյ և մարդուն խղճին առջևն է .
ապա թէ ոչ մարդ դատապարտելը շատ
գիւրին բան կ'ըլլար : Օրինակի համար ,
երբ Մասիս կ'ըսէ թէ Արևելեան թատ-
րոնին մէջ միենոյն օթեամկը երկու հոգ-
ւոյ կըվարձեն , կամ միենոյն նստարանին
երկու նոյն թուով տոմսակ շնելով եր-
կու հոգւոյ նոյն թիւ տոմսակը կուտան .
աս կերպ պատմելէն հարկաւ կը հաս-
կըցուի որ թատրոնը խարդախ և խալէ-
ական միջոցներ կը գործածէ . ուստի
հարկաւ թէ Մասիս որ պատմութիւնը
այսպէս առած է , և թէ ընթեցողը որ
նոյնպէս կը հասկնայ , պիտի ըսէ թէ
թատրոնին տնօրէնուերը իրաւ խաբերայ
են : Բայց եղելութիւնը ո՛քամի տարբեր
է , ինչպէս որ ետքը պիտի տեսնենք :

Այնպէս , երբ կ'ըսէ թէ թատրոնին

ու կարեսրութեանը համեմատ կ'ըլլան
նաև գժուարութիւններն ալ, երբէքխո-
շրացոյցով նայած չենք ազգային որ և
Եցէ բարենպատակ ձեռնարկութեանց վը-
րայ, որոնք միշտ ինչպէս դժուարութիւն-
ներ, նոյնպէս թէ կամայ և թէ ակամայ
թերութիւններ զուգընթաց կունենան ի-
րենց հետ. Մասիսի աս խօսքերը, կըսենք,
ոչ ապաքէն մեր ըսածին համեմատ են.
միայն թէ Մասիս իր պատմածները ոճիր-
ներ կարծէլով, չուզեր ներողամիտ ըլ-
լալ իսկ մենք . անոնք ոճիր չուեսնելով,
ինչպէս որ իրօք ալ չեն, ներողամտու-
թեան արժանի կը տեսնենք : Ուրեմն
հիմա գործը սա խնդրոյն որոշումն կա-
խում ունի . այսինքն Մասիս յառաջ
բերած եղելութիւններուն բնութիւնը,
պատճառը, պարագաները քննելէն : Եթէ
Մասիս յառաջ բերած դէսքերը պատ-
ճառներովն ու պարագաներովք քննելէ
եաքը, տեսնուի թէ արդարեւ թատրոնին
տնօրէնութեանը յանցանք, խաբէութիւն
և ապիկարութիւն են, մենք ալ հարկառ
թատրոնը խաբէութեան և անկարգու-
թեան բոյն կոչելու պիտի յօժարինք,
իսկ եթէ տեսնուելու ըլլայ թէ Մասիս
կամ Մասիս պատմողները, միամտու-
թեամբ կամ չարամտութեամբ, եղելու-
թիւնները սեթևեթելով և այլայե-
լով պատճան են, ան ատեն համարձա-
կութիւն պիտի առնենք թէ Արգոյ իսրմ-
բազրին և թէ ժողովրդեան մէջէն դա-
տախազ կեցողներուն ըսելու որ յանի-
րափ աղմկել և աղմկելը շատ վնասակար
է . քանզի մենք շատ բաներ հապճե-
պով և կրիք տեսնելու և դատելու սովոր
ենք, անոր համար ալ շատ օգտակար,
երեմն նաև ամենակարեւոր ձեռնարկու-
թեանց դէմ կելլենք, զործը կը պաղեց-
նենք, կը մարենք, ետքն ալ աճիւննե-
րուն վրայ կը սկսինք ողբալ : Օրինակներն
այնպէս յայտնի և երնելի են որ յիշատա-
կութեան կարօտ չեն :

Ինչպէս առաջ ըսինք, Մասիս քանի
մը խաբէութիւն կը յիշէ . մէյ մը մէկուն

օթեակը ուրիշի վարձել . երկրորդ, եր-
կու հոգւոյ մի և նոյն թուով երկու տոմ-
սակ տալ : Արդէն վերն լախնք թէ առ
դէպքերն այնպէս ընդհանուր և առանց
պարագաներու պատմելէն ի՞նչ կը հա-
կըցուի, և որչափ մեզազըելի հետեւու-
թիւն կ'ելլէ :

Հիմա աս դէսքելուն բուն եղելու-
թիւնը պատմենք : Անդամ մը, թատ-
րոնին եղանակը սկսելէն՝ ի վեր անդամ
մը, երբ զերասաններէն մէկուն երեկոյ-
թը կըլլար, (պէտք է գիտնալոր արտաքյ
կարգի ներկայացմանց զիշերները բաժա-
նորդութեան գնեն զուրս են . այնպէս որ
այնպիսի գիշերներ եթէ բաժանորդ մը
եր օթեակը գայ, նոյն գիշերուան հա-
մար զատ կը վճարէ,) յիշեալ զերասանը,
օթեակներուն բաժանորդներուն տոմ-
սակ կը զրկէ, իմանալու համար թէ ան
գիշեր թատրոն պիտի գան, ապա թէ ոչ
օթեակը ուրիշի վարձէ : Բաժանորդնե-
րէն մէկուն տունը չկրնալով գտնել, կը
սպասէ և ուշ ատեն օթեակը ուրիշի կը
վարձէ, խոհելով թէ, եթէ յիշեալ
բաժանորդը գալու ըլլայ, ուրիշ գատարկ
օթեակ մը անոր կրնայ բանալ, արդարեւ
բաժանորդը ուշ ատեն ընտանիքով կու
գայ, թատրոնին կողմանէ իրեն կ'իմաց-
նեն թէ ան գիշեր արտաքյ կարգի ըլլա-
լով, և տունն ալ չկրնալով գտնել որ
իմանան թէ նոյն գիշերուան համար կ'ու-
զէ իր սովորական օթեակը զատ վարձել
թէ ոչ, օթեակն ուրիշի մը տուած են,
և իսկայն ճակտի մէծ օթեակը յիշեալ
անձին կը բանան որ ընտանիքով կը նըս-
տի : Մէկուն օթեակը ուրիշի վարձելուն
պատմութիւնն աս է :

Անդամ մը, թերեւութատրոնին եղա-
նակը սկսելէն՝ ի վեր անդամ մը, երկու
հոգւոյ ձեռք մի եւ նոյն թիւն նասարանի
տոմսակ կը գտնուի, օրինակի հոմար 48
թիւն տոմսակ կը յըլլայ, ոչ թէ
նոյն թուով երկու տոմսակ կը տրուի,
այլ այլբռայլ թուով երկու տոմսակ, մէկը
46, մէկը 48 : Բայց տոմսակները դուրս

կը խոստանայ եւ չկատարեր, դուսա-
նուէւոյ մը ներկայացումը լրագրի միջո-
յաւ կը ծանուցանէ եւ անհիմն պատ-
ճառներով երկու անդամ հանդիսակա-
նաց խուռն բազմութեան մը ակնկալու-
թիւնը՝ ի գերեւ կը հանէ : Արդարեւ
խոստացած խաղի մը տեղ ուրիշ խաղ
տալը, կամ օրինորդի մը երգելը ծանու-
ցուելով՝ երկու անդամ չկատարուիլը
ցաւալի է, մանաւանդոր շատ մարդիկ
հեռաւոր թաղերէ, թերեւս մինակ ան
երգը լսելու համար, գալու յօժարած
էն : Ասանկ դէպքի մը համար կը հանք
եւ չենք կը նար իրաւամիր ըսելթէթատ-
րոնը ժողովուրդը կը խարէ եւ զրկանք
կընէ : Խրաւամիր կը նամք ըսել երբ ստոյգ
գիտնանք թէ թատրոնը սուտ համբաւ
տարածեց որ նոր գուսանուհի մը պիտի
երգէ, որպէս զի խուռն բազմաթիւն մը
թատրոնը գայ, բայց երբ տեսնենք թէ
թատրոնն ճշմարտապէս ան նուագեր-
գութիւնը տալ ուղեց, ամեն պատրաս-
տութիւն տեսաւ, մինակ անոր համար
բաւական ծախք ըրաւ, բայց անկարելի
եղաւ, ան ատեն արդարեւ կը ցաւինք
որ խեղճ հանդիսաւեները հեռաւոր
թաղերէ եկան ու դերեւ ելան : Բայց
արդարութեամիր չենք կը նար ըսել թէ
թատրոնը ժողովորդին անհանդատութիւն
կը պատճառէ, (պատճառելը կամաւ եւ
չարութեամիր կըլլոյ) կը խարէ եւ զըր-
կանք կընէ : Արդէ կը նամք թէ ան-
դիսուածին, ինչպէսնաեւ քանի մը այն-
պիսի դիպուածներու մէջ, ուր խոստա-
ցուած խաղ մը ետ մնացած է, դէպքն
այնպէս ըրած է : Օրինորդին երգելը ետ
մնայու դիպուածին համար այսչափ բա-
ւական ըլլայ ըսել թէ, քանի մը դէպ-
քեր զուդընթացած են որոնք օրինորդին
տեսարան ելլելն անկարելի ըրած են,
ըստ վկայութեան երաժշտութեան գըլ-
խաւորին : Քանզի կամ անօրէնութիւնը
միտք ունէր ան նուագերդութիւնը տա-
լու կամ չունէր, եթէ չունէր ինչու հա-

մար եղանակներուն եւ փորձերուն հա-
մար երաժիշտներու այնչափ ծախք եւ
այնչափ ժամանակի կորուստ եւ յոգնու-
թիւն կը նայ եւ կը մատուաւ . ուստի կամք
չունէր եւ ժողովուրդը խարելու համար
ստակ եւ աշխատութիւն վահանեց ըսելլը
կարծեմ մեծ անտեղութիւն է . իսկ ե-
թէ կամք ունէր, յայտնի է թէ մեծ ար-
դեկր մը որուն Փօրս Տաժէօր կըսուի յօ-
ժարութեան յաղթեց : Դիալուածքի մը
կամաւոր թէ ակամայ կամ պատահմանք
ըլլալը կարծենք պարագաներէն կընայ
համկցուիլ, եւ պարագաները տեսնելէ
ետքը, հետեւութիւնը որչափ անհաճոյ
ըլլայ քանի որ դիպուածը պատահար
մին է, եւ Փօրս Տաժէօր կայ, տակաւին
պնդել կենալ թէ թատրոնը կամաւ
խարեց, յամառութիւն ըլլալէ զստ ան-
տեղութիւն ալ է :

(Ծարունակութիւնը հետեւ տալ նուուշ :)

Ա. Օ. Դ.

Հանդիսան ընթերցասէր տեղք անտարակյու
համոզուած են թէ մեր նպատակն անոպայ Ն. Պ. Գ. Գ. Ի.
մը գուշակածին պէս շահամնդրութեան գլուխմ. մը
չէ այլ ազգին ծառայութիւն մը մատուցանէլ . այս
մասին տեղի քաջ համոզելու համար չենք շենիլը
համարձակ ըսելու թէ հարիւր բաժանորդ ունինք
ընդ ամենը, և տպագրական ծախուց ակնեակ եղող
անձննք ինքոյս վայ ազէկ գտաղութիւն մը կընան
ունենաւ :

Մեր նպատակը բուըր ազգայնոց միանգտամայն
ծառայէլ է, և այս յաջողելու համար երկար
ժամանակէ ի վեր կ'աշխատէնք տաճկերէն ընդուռաւ
կը թերթ մը աալ, և ահա չնորհիւ հանդարակաց
կը թութեան Պաշտօնատեարց սց ըղձերնիւ ալ, լու-
նուց համար ատկէ եակ տաճկերէն ընդուռաւ կէս կէս
թերթ պիտի տանք, Պաշտօնատեարէթեան և ի մէ
Մարդէնի յուղուածներէն թարդ մանաւար, յաւելլը-
նելու ևս երկրագործութեան քայ ընդարձակ տեղէ-
կութիւն : Թերթելը չարաթական պիտի ըլլան և
տարեկան գին 50 զուրուց ու երբ երկու հարիւր
բաժանորդ ապահով ունենանք շարժնակել պիտի
սկսինք :

ԽՄԲԱԴՐ—ՏՆՈՒԵԿՆ
Ա. ՃԵՎ. Ա. ՀԻՒՃԵԱՆ

Ա. ՀԱՄԱԶԴԱՅԱՅԻՆ ՏԱՐԱԾԱԿ